

To karapivi

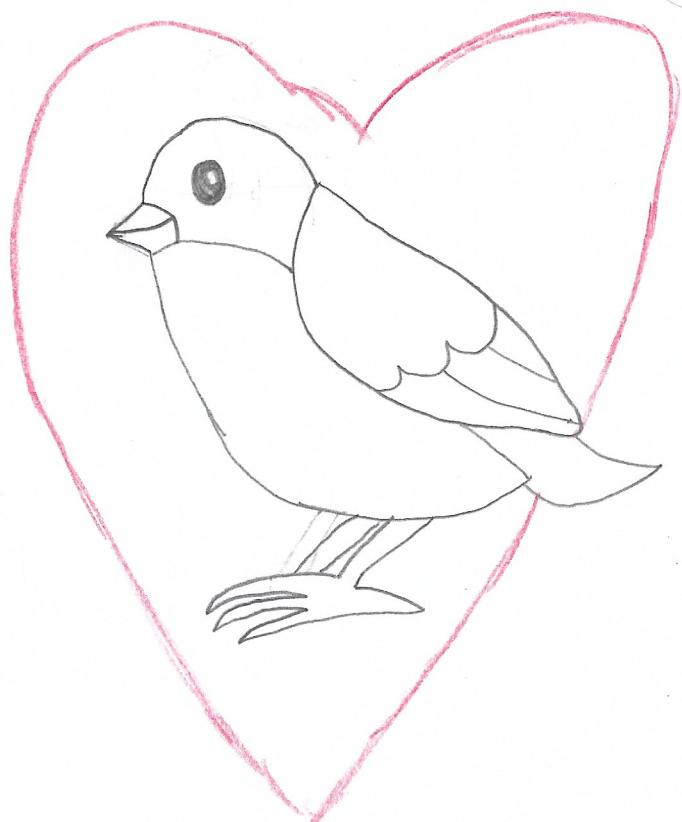
'Eva kírgivo pouλάκι
ev orópari Θαλής
káθerai meσ' to kλouβάκι
kai mou λέει μην aρχeis.

Mapia Zúrou

Tóxh χρέχω στο σαλόνι
me ταχύτητα tou Φλας
va sou φέρω éra πεπόνι
va χεις Θαλή mou για va φας.

- Δεν μ' αρέσει το πεπονάκι
τιζιβίζει απελπισμένα
προτιμώ το αγγουράκι
το καλύτερο για μένα!

Aυτό zo karapivi
eivai mia ηλιαχτίδα
που me χερίζει me γαλήνη,
ψως, αγάπη και ελπίδα! ▶

Σ' αγαπώ γιατί Θαλή mou,
Θα είσαι για πάντα στη ψυχή mou!

Η ΠΕΤΡΑ ΜΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

Είναι η μικρή μου πέτρα
Εν ανόμαστη θανάσιμη⁺
Γίγη αγάπη θέλε κι να
ακουγούμε το σαζάνι !!

Είναι όλυκουρη
δαν σε μανταρίνι
και θέλε ολό κάτι
να πίνει, σκουφό⁺
και γνωστή θέλε να φορεί
δια να μην κριώσε από την
βροχή

Ολό κέριμα στα χεράκια
δια να είναι μαλακά
Ολό βολτά να πηγαίνει
στο παρκάκι και στην
νουδική χαρά !

Στο σχολείο θέλε να πάει
προσθετική, αφαιρεστική, πολλαπλασιαστική
να μάθει.

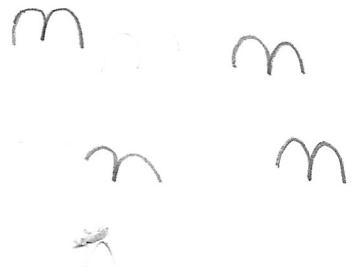
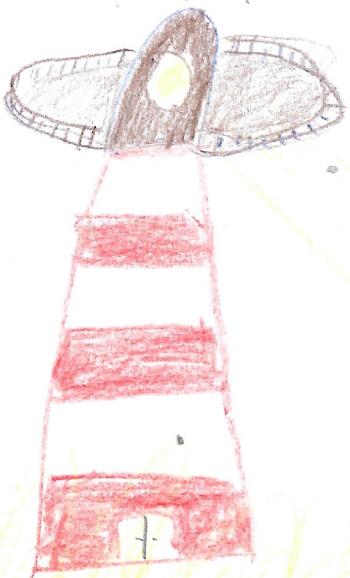
κατερίνα στοιανταφυλλοπούλου
+
Ιλέαννας Σαμαρόπουλος
ΣΤ' ΔΗΜΟΣΙΚΟΥ

Hdias Σαδράγιωνς Γιώργος Μαρκου

Είδα πιά θάλασσα
και τον κόσμο χάλασσα.

Είχε μπλούς χάλασσα
και περάδας ψαρους.

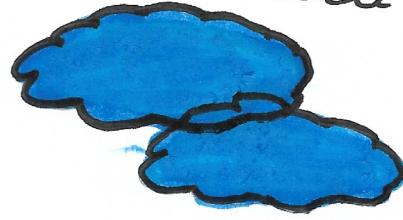
Αχ, κι να είχα πιά θάλασσα

Αχ! Άνοι η
ΑΓΕΛΑΔΑ

Γιωργος.
και
ΝΙΚΟΛΕΣΣΑ

Ησανε μια αγελάδα
που έβοσκε στην λιακάδα
σώμε στις μπαχάρες
και έβοωγε πρασινότες.

Αχ! Άνοι η αγελάδα
έπαθε καρδιακό
και στην πήγαν οσον
γιασφό

Ηταν καποτε είνα γουρούνι
που ζούγε βε είνα ποφάκι
είχε είνα κοντό αδερφάκι
που του είλεγαν Γιωργάκη
Είρηγε πάρα πολύ αυτό το γουρούνι

Αλκηστής, Αλέξης

